ॐ

ശ്രീമദ്ഭാഗവതം നിത്യപാരായണം 247-ാം ദിവസം

മൈവം വിഭോ ƒർഹതി ഭവാൻ ഗദിതും നൃശംസം
സന്ത്യജ്യ സർവവിഷയാം സ്തവ പാദമൂലം
ഭക്താ ഭജസ്വ ദുരവഗ്രഹ മാ ത്യജാസ്മാൻ
ദേവോ യഥാƒƒദി വുരുഷോ ഭജതേ മുമുക്ഷൂൻ **(10-29-31)**
യർഹ്യംബുജാക്ഷ തവ പാദതലം രമായാ
ദത്തക്ഷണം ക്വചിദരണ്യജനപ്രിയസ്യ
അസ്പ്രാക്ഷ്മ തത്പ്രഭൃതി നാന്യസമക്ഷമംഗ
സ്ഥാതും ത്വയാഭിരമിതാ ബത പാരയാമ: **(10-29-36)**

ഗോപിമാർ പറഞ്ഞു:
ഞങ്ങളെ അങ്ങിനെ തിരസ്കരിക്കരുതേ ഭഗവാനെ. ഞങ്ങൾ ലോകത്തിലെ വസ്തു ക്കളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് അങ്ങയുടെ പാദങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു വന്നിരിക്കുകയാണ്. അവിടുത്തെ ഭൃത്യരായി ഞങ്ങളെ കണക്കാക്കിയാലും. മുക്തിപദം പ്രാപിച്ചശേഷം വിശ്വനാഥനും അങ്ങിനെയാണല്ലൊ സാധകരെ കണക്കാക്കുന്നത്. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ പരമമായ ധർമ്മം സ്വന്തം ഭർത്താക്കൻമാരെ ശുശ്രൂഷിക്കലാണെന്ന്. അങ്ങിനെയായികൊള്ളട്ടെ. പക്ഷെ അവിടുന്നല്ലയോ എല്ലാ ജീവജാലത്തിൻേറയും ആത്മസത്ത? അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ കാന്തൻമാരുടേയും ആത്മസത്ത അവിടുന്നുതന്നെ. അപ്പോൾ അവിടുത്തെ സേവിക്കുന്നത് അവരെ സേവിക്കുന്നതിനു തുല്യമത്രെ. ആരെല്ലാം സ്വധർമ്മം ആചരിക്കുകയും ശാസ്ത്രാധിഷ്ഠിതമായ യാഗങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവരും പൂജിക്കുന്നത് അവിടുത്തെ മാത്രമാണല്ലോ? ഞങ്ങൾക്കിപ്പോൾ അവിടുത്തെ സാമീപ്യസൗഭാഗ്യം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടുന്നുള്ളപ്പോൾ ഞങ്ങൾ കുടുംബാംഗങ്ങളെ ശുശ്രൂഷിച്ച് അവരിലൂടെ പുണ്യമാർജ്ജിക്കാൻ എന്തിനു തുനിയണം? ഞങ്ങൾ വേണമെന്നു വച്ചാൽ പോലും കൈകൾ മുമ്പുചെയ്തിരുന്ന ജോലികളിലേക്ക് മടങ്ങാൻ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. കാലുകളാകട്ടെ അവിടുത്തെ മുമ്പിൽനിന്ന് മാറിപ്പോവുന്നുമില്ല. ഞങ്ങൾ നിർബന്ധപൂർവ്വം വീടുകളിലേക്ക് തിരിച്ചു പോയിട്ട് ഈ അവസ്ഥയിൽ എന്തു ചെയ്യാനാണ്? അവിടുത്തെ പുഞ്ചിരിയാലും കള്ളനോട്ടത്താലും ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലെ പ്രേമാഗ്നി ഉണർന്നിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ അധരപുടങ്ങളിൽ നിന്നുമുതിരുന്ന അമൃതുകൊണ്ട് ആ തീ അടക്കിയാലും. അല്ലെങ്കിൽ ആ അഗ്നി ഞങ്ങളുടെ ജീവസത്തയെ മുഴുവൻ കീഴടക്കിക്കളയും.

ഞങ്ങൾ അവിടുത്തെ പാദസ്പർശനം നടത്തിയതുകൊണ്ട് ഹൃദയംകൊണ്ട് മാറ്റാരേയും പ്രിയനായി കരുതുന്നില്ല. സമ്പത്തിൻെറ ദേവതയായ മഹാലക്ഷ്മീദേവി പോലും അവിടുത്തെ താമരപ്പാദങ്ങൾ തഴുകിയ തുളസിയിലയ്ക്കായി ദാഹിക്കുന്നു. ലോകം മുഴുവനും ആ ദേവതയുടെ അനുഗ്രഹം കാംക്ഷിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഞങ്ങൾക്കവിടുത്തെ പാദാരവിന്ദരേണുക്കൾ മാത്രം മതി. അവിടുത്തെ കോലക്കുഴൽ സംഗീതം കേട്ട് പക്ഷി മൃഗാദികൾ പോലും മോഹിതരായി നിൽക്കുമ്പോൾ എന്തു മാന്യതയുടെ പേരിലാണ് അവിടുത്തെ കാന്തവലയത്തിൽ പെടാതിരിക്കാൻ ഞങ്ങൾ സംയമനം പാലിക്കേണ്ടത്? അവിടുന്ന് ജൻമംകൊണ്ടത് ഞങ്ങളുടെ ഭയത്തേയും ദുരിതങ്ങളേയും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാനാണല്ലോ? അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ കെഞ്ചിയപേക്ഷിക്കുകയാണ് അവിടുത്തെ ദിവ്യകരങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മാറിടങ്ങളിലും തലകളിലും വച്ചാലും.

ശുകമുനി തുടർന്നു: പുഞ്ചിരിയോടെ ഗോപികമാരുടെ തീരുമാനത്തെ അംഗീകരിച്ച് ഭഗവാൻ അവരോടൊപ്പം ലീലയാടി. എല്ലാവരും ആ പൂങ്കാവനത്തിൽ ആടാനും പാടാനും തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം അവരെ യമുനാപുളിനത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. അവിടെ പലേ രീതികളിൽ അവരുമായി കൃഷ്ണൻ കളിച്ചുല്ലസിച്ചു. അങ്ങിനെ കൃഷ്ണൻെറ പ്രേമവും ശ്രദ്ധയും ലഭിച്ച ഗോപികൾ അവരാണ് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെന്നും മറ്റെല്ലാ സ്ത്രീകളേക്കാളും ഉയർന്നവരാണ് തങ്ങൾ എന്നും കണക്കാക്കാൻ തുടങ്ങി. എല്ലാവരുടേയും അന്തര്യാമിയായ ഭഗവാന് ഇതറിയാമായിരുന്നു. അങ്ങിനെ അവരുടെ അഹങ്കാരവും അഭിമാനവും ഇല്ലാതാക്കാൻ ഭഗവാൻ അവരുടെ ഇടയിൽനിന്നുമപ്രത്യക്ഷനായി.